

Van illusie naar realiteit!

Gedachtenexperiment:

Stel je voor, je bent in de woestijn. Je alleen. Je bent al vanaf zonsopgang onderweg. Het is warm. Je waterfles is al lang leeg. Je hebt dorst. De hele dag al verlang je naar verkoeling en naar water om je dorst te lessen.

En dan, eindelijk, zie je aan de horizon een waterplas, een oase. Er gaat een golf van opwindning en verwachting door je heen. Je gaat even wat harder lopen, maar na een tijdje gaat het toch weer langzamer. Het verlangen naar water is groot. Meer je komt niet dichterbij de waterplas.

Het wordt later en later, de avond valten de waterplas aan de horizon verdwijnt. Er is geen waterplas...

Het was een Fata Morgana...

Het was een illusie...

Als jij dorst hebt, waar heb je dan meer behoefte aan, aan een Fata Morgana of aan een echte waterbron?

De vraag stellen is hem beantwoorden natuurlijk. We hebben behoefte aan echt water, niet aan een illusie!

Jezus had eens een ontmoeting met een Samaritaanse vrouw. Hij vraagt haar te drinken. Ze raken in gesprek. En dan zegt Jezus:

Johannes 4

¹³(Jezus antwoordde): 'Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen, ¹⁴maar wie het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.'

Hier speelt Jezus met dit concept, het concept van illusie en realiteit – of het concept van leugen en waarheid – of van tijdelijk naar eeuwig.

De vrouw heeft water nodig, maar het is nooit genoeg en het gaat ook weer op ('Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen').

Het is tijdelijke voorziening. Dat is de illusie – dat is de leugen.

¹⁴maar wie het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen.

Het water dat Jezus geeft is de altijd aanwezige voorziening.

Dat is de waarheid, dat is de realiteit...

Jezus helpt haar van illusie naar waarheid.

Maar Jezus zegt nog meer:

Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.'

En hiermee onthult Jezus waar deze ontmoeting, met deze Samaritaanse vrouw, écht over gaat. Het gaat over *leven*, over *eeuwig leven*.

Johannes 4

¹⁵'Geef mij dat water, heer,' zei de vrouw, 'dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten.'

'Geef mij dat water, heer'. Dit is haar verklaring van geloof! Ze verlangt naar de werkelijkheid/ de waarheid die Jezus haar zojuist verteld heeft.

Johannes 4

¹⁶Toen zei Jezus tegen haar: 'Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug.' ¹⁷'Ik heb geen man,' zei de vrouw. 'U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt,' zei Jezus, ¹⁸'u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt is uw man niet. Wat u zegt is waar.' ¹⁹Daarop zei de vrouw: 'Ik begrijp dat U een profeet bent, heer.'

In dit vers lezen we de illusie of de leugen waarin de vrouw geleefd heeft. Ze heeft 'het leven' gezocht bij verschillende mannen, *vijf in totaal*. En nu is ze weer alleen... Deze vrouw heeft 'dorst' – deze vrouw verlangt naar het leven – vijf pogingen heeft ze gewaagd om geluk te vinden.

We weten niet wat er gebeurd is. Misschien heeft ze een man verloren omdat hij gestorven is, misschien hebben de mannen haar verlaten, misschien is de vrouw zelf onaangenaam/ niet om mee samen te leven, misschien is ze misbruikt...

Wat bijzonder is. Jezus verwijt haar niets. Sterker nog, hij is blij met haar eerlijkheid 'wat u zegt is waar'.

En langzaam beginnen de kwartjes te vallen bij deze vrouw. Ze heeft door dat dit geen gewone ontmoeting is, dat dit geen gewoon gesprek is. 'Ik begrijp dat U een profeet bent, heer.' Het gesprek gaat verder en dan zegt ze in vers 25

Johannes 4

²⁵De vrouw zei: 'Ik weet wel dat de messias zal komen,' (dat betekent 'gezalfde') 'wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen.' ²⁶Jezus zei tegen haar: 'Ik ben het, degene die met u spreekt.'

En ook hier weer zien we weer de illusie en werkelijkheid.

Jezus is (niet alleen) profeet.

Jezus is de messias, de gezalfde: 'wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen.' – Dat is de werkelijkheid!

Wat heeft deze geschiedenis met jou en mij te maken?

De vrouw bij de put staat model voor jou en voor mij.

Ook wij verlangen naar het leven.

Ook wij verlangen naar geluk, naar vervulling in ons leven. Ook wij hebben dorst.

--Klopt dat voor jou?--

--Het klopt voor mij!--

En ik kan je zeggen, er is een mate van vervulling in mijn leven. Er is waarheid in mijn leven. Maar er is ook nog illusie in mijn leven.

Het is, zoals Henk vorige week zei, we mogen erop vertrouwen dat we als we sterven en deze aarde verlaten, we voor eeuwig bij de Heer zullen zijn. Dat is beschikbaar voor ieder die gelooft:

Johannes 5:24

²⁴Werkelijk, Ik verzeker u, wie luistert naar wat Ik zeg en Hem gelooft die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven; over hem wordt geen oordeel uitgesproken, hij is van de dood overgegaan naar het leven. ²⁵Werkelijk, Ik verzeker u, er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat de doden de stem van Gods Zoon zullen horen en dat wie Hem horen, zullen leven.

Het moment dat jij de roepstem van Jezus hoort en Hem gelooft, vanaf dat moment weet je dat je eeuwig leven hebt.

We noemen dat moment vaak: bekering.

Het is een geschenk, het is genade dat jij zijn liefdevolle stem hebt mogen/kunnen horen. Het is *geen verdienste!*

Dat is het begin van de reis. Het begin van onze tocht door de woestijn. Het goede nieuws is, dat we niet meer alleen door het leven reizen, maar we kunnen nu bewust reizen samen met God.

En ik weet dat de meesten van jullie weten dat ze op reis zijn en weten dat ze de eeuwigheid samen met de Heer zullen doorbrengen. Dat is goed nieuws!

Maar er is nog beter nieuws. De Heer wil ons NU AL laten delen in zijn leven. En de bedoeling is, dat naarmate de jaren vorderen, we steeds meer in zijn werkelijkheid leven en dat de illusie steeds meer zal verdwijnen.

Hier sprak Henk vorige week over. Het volk Israel was bevrijd uit Egypte. Maar de patronen(manier van denken en leven) uit Egypte droegen ze met zich mee. Het kostte veertig jaar woestijn om te leren vertrouwen op God.

Onze reis met Jezus brengt ons van illusie naar waarheid. Het vraagt van ons dat we eerlijk durven zijn en steeds op de uitnodiging van de Heer ingaan.

Ook wij hebben illusies en leugens in ons leven. Ook wij zoeken vervulling op plaatsen waar we altijd weer dorst krijgen.

Ik noem er een paar:

- We zoeken vervulling in kennis. (macht-trots-aanzien)
- We zoeken vervulling in vertier, genot en materiele welvaart. (geld-hedonisme)
- We zoeken vervulling in het doen van goede dingen.(eigen kracht-verdienen-presteren)

Het zijn precies de onderwerpen die we een paar weken geleden gezien hebben toen we het boek Prediker bestudeerd hebben.

Hij kwam tot de volgende conclusie:

Prediker 2

¹¹Maar toen nam ik alles wat ik ondernomen had nog eens in ogenschouw, alles wat mijn moeizaam gezwoeg me opgeleverd had, en ik zag in dat het allemaal maar lucht en najagen van wind was. Het had geen enkel nut onder de zon.

Er was niets wat echte vervulling bracht.

Met andere woorden, het is allemaal illusie. *Het is een fles die leeg raakt.*

Het zijn *meestal* geen slechte dingen, ze kunnen alleen geen vrede, rust en blijdschap in je leven brengen.

De reis door het leven, de reis van illusie naar waarheid, maak je niet alleen. Dat is per definitie zo. Als je kind van God ben je bent deel van een familie, je hebt broers en zussen gekregen. *Kijk even om je heen – we hebben dezelfde Vader in de hemel...Echt waar...*

Onze groei van illusie naar waarheid.

Onze groei ook in rust, vrede en vreugde kan alleen plaatsvinden dankzij jouw broers en zussen.

Ons leven draait om relaties. *Diep van binnen weet je dat. Het is een 'zeker weten' dat ingeschapen is.* Dat komt omdat God (Vader-Zoon en Geest) een relatie is. En wij zijn geschapen naar zijn beeld en gelijkenis...

We maken deel uit van een 'gemeenschap van gelovigen'. *Jij bent hier niet toevallig.* En het is dankzij die gemeenschap dat jij kunt groeien in waarheid, dat jij kunt groeien in relaties, dat jij kunt groeien in liefhebben.

Het is dankzij die gemeenschap ook dat jij *anderen* kunt helpen groeien. We zijn *samen op weg*.

We zijn op weg om onze illusies te laten vervangen door waarheid.

We zijn op weg onze valse zekerheden bij het kruis te brengen. Dat kan een hele worsteling zijn. Dat is wat Jezus bedoeld met 'je kruis opnemen'. Dat is sterven aan jezelf.

Dat is 'de manier van denken en leven van Egypte' achter je laten.

We zijn *samen* volgelingen van Jezus. We hebben elkaar nodig. Per definitie. Niet om elkaar de les te lezen. Maar om elkaar te helpen, om elkaars hand vast te houden. Om voor elkaar te bidden. We zijn een lichaam. En iedereen is belangrijk!

Johannes 7

³⁷*Op de laatste dag, het hoogtepunt van het feest, stond Jezus in de tempel, en Hij riep: 'Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken!'* ³⁸*"Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in Mij gelooft," zo zegt de Schrift.* ³⁹*Hiermee doelde Hij op de Geest die zij die in Hem geloofden zouden ontvangen; de Geest was er namelijk nog niet, want Jezus was nog niet tot Gods majesteit verheven.*

AMEN